

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 305/2010-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. decembra 2010 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudcu Petra Brňáka a sudkyne Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť M. M., K., zastúpeného advokátkou JUDr. H. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/1162/00 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/1162/00 p o r u š e n é b o l o .

2. M. M. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice II je p o v i n n ý uhradiť M. M. trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. H. K., K., do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 305/2010-10 zo 7. septembra 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“) doručení ústavnému súdu 18. marca 2004, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/1162/00.

2. Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 16. augusta 2010 okrem iného uviedol: „... som účastníkom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Košice II, č. k. 19 C 1162/00, ktoré bolo začaté na základe mnou podanej žaloby s návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 24. 10. 2000...

Následne dňa 15. 03. 2004 bola podaná sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky, v ktorej som žiadal aby nálezom rozhodol, že bolo porušené moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov...

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 10. 11. 2004 rozhodol, že bolo porušené moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu Košice II. v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 1162/00 a prikázal Okresnému sudu Košice II. konať bez zbytočných prietáhov...

Dňa 17. 02. 2009 bolo nariadené pojednávanie vo veci, kde Okresný súd Košice II. rozhodol...

Tento rozsudok sa nestal právoplatným, nakoľko žalovaní sa vo proti rozsudku v zákonnej lehote odvolali. Dňa 15. 4. 2010 Krajský súd v Košiciach uznesením zrušil rozsudok prvostupňového súdu Košice II. a vec vrátil na ďalšie konanie.

Prieťahmi v konaní sa neustále zvyšuje moja neistota a znižuje pravdepodobnosť, že môj nárok v budúcnosti bude uspokojený. “

3. Sťažovateľ je toho názoru, že postupom okresného súdu dochádza k porušovaniu jeho základného práva garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto žiada vydať tento nález:

„1./ Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod č. k. 19 C 1162/00, porušené.

2./ Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 7.000,- €, ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3./ Porušovateľ je povinný sťažovateľovi nahradiť trovy súdneho konania. “

4. Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostučinenia sťažovateľ zdôvodnil takto: *„Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a skutočnosť, že nečinnosťou súdu a zbytočnými prieťahmi v konaní bolo porušené moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov... “*

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k sťažnosti písomne vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. 1SprV/539/2010 z 21. septembra 2010, v ktorom okrem chronológie úkonov, ktoré vykonal okresný súd vo veci, uviedol: *„... po doručení nálezu ústavného súdu zo dňa 10. 11. 2004 sa v konaní nevyskytli žiadne dlhšie obdobia nečinnosti. Navyše je potrebné poukázať predovšetkým na správanie samotného sťažovateľa po doručení tohto nálezu, keď súdu neposkytoval súčinnosť, nereagoval na súdom uložené povinnosti, resp. urobil tak až na urgencie a opätovné výzvy súdu. “* Sťažovateľ k vyjadreniu okresného súdu nezaujal stanovisko.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 19 C/1162/00 ústavný súd zistil tento relevantný priebeh a stav predmetného konania:

Dňa 25. októbra 2000 sťažovateľ podal okresnému súdu žalobný návrh na zaplatenie istiny s príslušenstvom proti žalovaným P. G. a M. G. (ďalej len „žalovaní“).

O návrhu sťažovateľa na prietahy v predmetnom konaní rozhodol ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 108/04-28 z 10. novembra 2004.

Po vynesení nálezu okresný súd vo veci vykonal tieto úkony:

- 17. decembra 2004 okresný súd vyzval sťažovateľa na oznámenie adresy svedkov,
- 23. decembra 2004 sťažovateľ oznámil okresnému súdu adresy svedkov,
- 21. marca 2005 okresný súd vydal platobný poukaz na vrátenie zálohy zloženej na znalecké dokazovanie,
- 5. apríla 2005 okresný súd vykonal pojednávanie, na ktorom vypočul predvolaných svedkov a pojednávanie odročil na neurčito,
- 20. septembra 2005 okresný súd vykonal pojednávanie a po prednese stanovísk sporových strán právna zástupkyňa sťažovateľa navrhla vykonať ďalšie dokazovanie a súd uložil sťažovateľovi v lehote 10 dní predložiť mená a adresy svedkov, ktorých žiada predvolať a vypočuť, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito pre účely vykonania ďalšieho dokazovania,
- 7. novembra a 9. decembra 2005 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 5 dní oznámil mená a adresy svedkov, ktorých navrhuje vo veci vypočuť,

- 15. decembra 2004 sťažovateľ oznámil okresnému súdu meno a adresu svedka,
- 2. mája 2006 okresný súd vykonal pojednávanie, na ktorom vypočul predvolaného svedka, právny zástupca sťažovateľa navrhol kontrolné znalecké dokazovanie, okresný súd odročil pojednávanie na neurčito a uložil sťažovateľovi v lehote 5 dní navrhnúť mená a adresy svedkov, ktorých žiada v konaní vypočuť,
- 26. júna 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 7 dní oznámil mená a adresy svedkov, ktorých navrhuje vo veci vypočuť,
- sťažovateľ 28. septembra 2006 požiadal okresný súd, aby vo veci nariadil termín pojednávania,
- 3. októbra 2006 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v lehote 7 dní oznámil mená a adresy svedkov, ktorých navrhuje vo veci vypočuť,
- sťažovateľ podaním 10. októbra 2006 oznámil okresnému súdu, že nemá žiadne návrhy na vykonanie dokazovania,
- 3. apríla 2007 okresný súd vykonal pojednávanie, na ktorom po vyvolaní veci a oboznámení sa s doterajšími prednesmi účastníkov konania odročil pojednávanie na 29. máj 2007 pre účely vypočutia svedkov,
- 29. mája 2007 okresný súd nevykonal pojednávanie, pretože sa nedostavil predvolaný svedok, pojednávanie bolo odročené na 18. september 2007 pre účely vypočutia svedka,
- 18. septembra 2007 okresný súd nevykonal pojednávanie, pretože sa nedostavil predvolaný svedok (doručenie predvolania vykázané), pojednávanie bolo odročené na 27. november 2007 na účel vypočutia svedka,
- 27. novembra 2007 okresný súd vykonal pojednávanie, na ktorom vypočul predvolaného svedka a pojednávanie odročil na 29. január 2008 na účel vykonania dokazovania,
- 28. januára 2008 právna zástupkyňa sťažovateľa ospravedlnila svoju i sťažovateľovu neprítomnosť na pojednávaní 29. januára 2008 a požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s inými úkonmi,
- 29. januára 2008 sa súdne pojednávanie neuskutočnilo, okresný súd pojednávanie odročil na 25. marec 2008,

- 25. marca 2008 okresný súd vykonal pojednávanie a po prednese účastníkov konania pojednávanie odročil na neurčito pre účely nariadenia znaleckého dokazovania,
- okresný súd 28. marca 2008 vydal uznesenie č. k. 19 C 1162/2000-204, ktorým zrušil svoje uznesenie č. k. 19 C 1162/2000-88 z 8. marca 2004 o ustanovení znalca,
- okresný súd 28. marca 2008 vyzval účastníkov konania, aby v lehote 10 dní oznámili otázky, ktoré majú byť položené znalcovi,
- sťažovateľ 23. apríla 2008 okresnému súdu podaním oznámil, že nemá žiadne otázky na znalca, pretože predmet, na ktorom by malo byť vykonané dokazovanie, neexistuje,
- okresný súd 3. júna 2008 vydal uznesenie č. k. 19 C 1162/2000-214, ktorým ustanovil znalca Ing. J. Č., aby v lehote 60 dní vypracoval znalecký posudok porovnaním znaleckých posudkov Ing. M. V., a Ing. D. S.,
- 28. augusta 2008 znalec predložil okresnému súdu znalecký posudok spolu s vyúčtovaním odmeny a hotových výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku,
- 5. septembra 2008 okresný súd zaslal znalecký posudok účastníkom konania na vyjadrenie,
- sťažovateľ sa podaním z 15. októbra 2008 vyjadril k znaleckému posudku a žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania vo veci,
- okresný súd vydal 23. októbra 2008 uznesenie č. k. 19 C 1162/2000-244, ktorým určil znalečné znalcovi a náhradu hotových výdavkov spojenú s vypracovaním znaleckého posudku,
- sťažovateľ podaním z 3. decembra 2008 žiadal okresný súd o nariadenie pojednávania vo veci,
- okresný súd 17. decembra 2008 nariadil termín pojednávania na 17. február 2009,
- na súdnom pojednávaní 17. februára 2009 okresný súd rozhodol vo veci samej tak, že v časti do výšky žalovanej sumy 7 736,51 € žalobe vyhovel a v rozsahu 4 149,92 € žalobu zamietol,
- 17. apríla 2009 žalovaní podali odvolanie proti rozsudku okresného súdu,
- 24. apríla 2009 okresný súd zaslal sťažovateľovi odvolanie, aby sa k nemu vyjadril v lehote 15 dní,

- 24. apríla 2009 okresný súd vydal uznesenie č. k. 19 C/1162/2000-291, ktorým uložil žalovaným v lehote 10 dní uhradiť súdny poplatok za podané odvolanie,
- 5. mája 2009 sťažovateľ doručil okresnému súdu vyjadrenie k podanému odvolaniu,
- 15. mája 2009 dal sudca pokyn na zaslanie spisu odvolaciemu súdu,
- 22. mája 2009 bol spis doručený Krajskému súdu v Košiciach (sp. zn. 1 Co/36/2009),
- 15. apríla 2010 Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 1 Co/36/2009 napadnutý rozsudok zrušil vo vyhovujúcom výroku a v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie, spis bol vrátený okresnému súdu 20. mája 2010,
- 24. mája 2010 dal sudca kancelárii pokyn, aby doručila uznesenie odvolacieho súdu účastníkom konania,
- 9. júla 2010 dal sudca kancelárii pokyn, aby nariadila termín pojednávania na 12. október 2010.

III.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným

rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa podľa § 226 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priesťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

11.1 Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o zaplatenie peňažnej čiastky s príslušenstvom. Vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania možno napadnuté konanie považovať po skutkovej stránke za zložitejšie. Samotnú skutkovú zložitosť však nemožno dávať do súvislosti s pretrvávajúcou neefektívnou činnosťou okresného súdu. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov.

11.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd pri preskúmaní spisu zistil okolnosť, ktorou s'ťažovateľ čiastočne prispel k zbytočným priet'ahom v konaní tým, že na uznesenie a výzvy súdu (2. mája 2006, 26. júna 2006, 3. októbra 2006) hneď nereagoval, čím spôsobil priet'ahy v rozsahu 5 mesiacov a ďalej navrhol aj odročenie súdneho pojednávania nariadeného na 28. január 2008 (neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie právnej zástupkyne s iným pojednávaním), čím došlo k odročeniu pojednávania (25. marec 2008) o takmer 2 mesiace. V konečnom dôsledku s'ťažovateľ prispel čiastočne k celkovej dĺžke konania nielen nekoncentrovanosťou navrhovania a predkladania dôkazov, ale aj tým, že okresný súd sa musel zaoberať tou časťou jeho žaloby, ktorá bola s konečnou platnosťou zamietnutá. Na druhej strane s'ťažovateľ urgoval okresný súd (28. septembra 2006, 15. októbra 2008, 3. decembra 2008), aby vo veci konal a nariadil termín pojednávania.

11.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu uvedeného základného práva, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04). Ústavný súd zároveň pri posudzovaní prihliadal aj na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Vychádzajúc z predloženej s'ťažnosti a z pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatuje predovšetkým neefektívne správanie okresného súdu, ktoré v spojitosti s celkovou dĺžkou súdneho konania (15 rokov) a už konštatovanými priet'ahmi ústavným súdom (nález sp. zn. IV. ÚS 108/04 z 10. novembra 2004) mali za následok zistenie ďalších priet'ahov (od decembra 2004), pretože okresný súd nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ nachádzal. Ústavný súd sa priklonil k názoru s'ťažovateľa, že k zbytočným priet'ahom v konaní došlo, aj keď v predmetnej veci okresný súd určité úkony vykonal. Okresný súd však vzhľadom na

celkovú dĺžku konania a už uvedené rozhodnutie ústavného súdu o zistených priet'ahoch nekonal sústredene a efektívne, keď síce uskutočňoval súdne pojednávania, ktoré odročoval (aj na neurčito) a netrval dôsledne na splnení uložených úloh s'ťažovateľom v stanovenej lehote. Okresný súd bol nedôsledný, keď nevyužil poriadkové opatrenia podľa § 53 ods. 1 OSP. Okresný súd si teda nezvolil taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa s'ťažovateľ obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Okresný súd napriek tomu, že s veľkým časovým predstihom nariad'oval termíny súdnych pojednávaní, oneskorene reagoval na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, čím prejavil nerozhodnosť, váhavosť v postupe pri rozhodovaní. Zrejme je to najmä zo stavu, keď s'ťažovateľ na súdnom pojednávaní 2. mája 2005 navrhol vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania, avšak okresný súd až 3. júna 2008 ustanovil znalca Ing. J. Č. na vypracovanie znaleckého posudku. Z dosiaľ vykonaných úkonov súdu vyplýva, že okresný súd v spore s'ťažovateľa nekonal koncentrovane a bez zbytočných priet'ahov, i keď mu bolo nálezom ústavného súdu č. k. IV. ÚS 108/04-28 z 10. novembra 2004 prikázané konať bez zbytočných priet'ahov. Nečinnosť okresného súdu charakterizuje konanie vedené pod sp. zn. 19 C/1162/00 ako celok, ktoré doteraz nie je skončené, a preto ústavný súd nepovažuje za potrebné hodnotiť sporadické úkony okresného súdu. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že aj keď okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom 17. februára 2009 (po vynesení nálezu ústavného súdu), podané odvolanie žalovanými bolo z vecného hľadiska dôvodné. Aj keď samotná dĺžka konania pred krajským súdom (12 mesiacov) nie je z hľadiska posudzovaných priet'ahov v konaní zanedbateľná, v okolnostiach danej veci vychádzajúc z dôvodov uvedených krajským súdom v zrušujúcom uznesení možno objektívne vzaté pripísať aj uvedený priet'ah na ujmu neefektívneho správania okresného súdu.

12. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C/1162/00 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

13. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 7 000 €. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 19 C/1162/00 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu (správanie sťažovateľa – pozri bod 11.2) ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku nálezu).

14. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 16. augusta 2010. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu 721,40 €. Za jeden právny úkon patrí advokátke odmena 120,23 €. Ústavný súd úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a upresnenie sťažnosti a jej podanie) v sume 240,46 € (za dva úkony právnej služby) a 2 x 7,21 € režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Celková odmena advokátky za právne zastúpenie pred ústavným súdom predstavuje sumu 254,88 €. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

15. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2010